PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVII — Nr. 9771 | 4 PAGINI — 30 BANI | Marți 5 mai 1981

Sub conducerea glorioasă a partidului

DEZVOLTAREA IMPETUOASĂ A SPORTULUI FEMININ

De la „Cupa Femina" la podiumul olimpic !

Una din principalele probleme care preocupă de mai multă vreme, dar mai ales în ultima perioadă de timp, întreaga comunitate internațională o constituie aceea a condiției femeii, a drepturilor cuvenite acesteia, a rolului și locului pe care trebuie să le ocupe în societatea contemporană. **România se numără printre puținele țări ale lumii în care femeilor le-au fost create, treptat, absolut toate condițiile de participare, în deplină egalitate cu bărbații, la viața politică, economică, socială și culturală,** contribuția lor considerabilă la prosperitatea patriei, la înflorirea României socialiste, la îndeplinirea mărețului Program de ridicare a țării pe noi culmi de progres și civilizație, elaborat de cel de al XII-lea Congres, primind deseori înalta apreciere a conducerii de partid, personal a secretarului general, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU.**

Ne mîndrim cu această realitate pentru că așa este drept să fie, asemenea largi posibilități de afirmare plenară în toate domeniile de activitate trebuie să fie asigurate femeilor, tovarășelor noastre dragi de muncă și de viață. Dar, nu uităm că înainte de Eliberare femeile din România aveau o altă situație, că ele nu puteau să iasă din regimul de inegalitate impus de autorități. Tot așa cum nu trebuie să uităm că și astăzi există în lume multe țări în care un asemenea regim continuă să domine, unde femeile nu se bucură de toate drepturile.

La noi, comuniștii au fost în fruntea luptei pentru emanciparea femeilor, militînd cu consecvență revoluționară pentru ca ele să aibă poziția de astăzi în societate, să se bucure de prețuirea întregului partid și popor, de luminoase perspective.

Facem, la anumite perioade de timp, și în pragul marilor sărbători, bilanțul realizărilor tot mai importante, tot mai numeroase, obținute, **sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Român,** de oamenii muncii, de întregul popor, și de fiecare dată ne gîndim cu calde sentimente de apreciere la aportul considerabil al femeilor din țara noastră, cadre cu înalte funcții de partid și de stat, conducători de unități industriale, cooperatiste sau de învățămînt, harnice muncitoare cu calificări superioare, personalități de frunte în lumea științei, artei și culturii.

Era firesc ca în ansamblul noilor condiții de viață și de muncă asigurate femeilor să se înscrie, cu dimensiuni adesea impresionante, și cele privind **participarea masivă a acestora la practicarea exercițiilor fizice și sportului, activități de inte-**

Dan GÂRLEȘTEANU

(Continuare în pag. 2-3)

ȘTEFAN PETRESCU, primul antrenor emerit român

„AM ÎNCEPUT SĂ FAC SPORT CA SĂ SUPRAVIEȚUIESC"

— Cum a fost în tinerețe, nene Fănică?

— *Te rog să-ți controlezi cuvintele, că la mine tinerețea nu e la timpul trecut. Mă simt foarte, foarte tînăr, cu toate că pe actul de naștere scrie că m-am născut la 2 octombrie 1905... Mă simt foarte, foarte tînăr pentru că, iată, aseară m-am întors din Bulgaria, unde am fost cu niște copii la haltere, chiar la Vidin, peste drum de Calafat, dar am umblat mult, tocmai pe la Sofia, a fost cam peste mînă drumul, dar l-am rezolvat la întoarcere: cînd am văzut Calafatul, am plătit cîte două leva „trecerea" și am fost acasă în zece minute...*

— Cum ai început să faci sport, nene Fănică?

— *Pînă să ajung la sport, am trăit o viață. Aveam 11 ani cînd ne-am refugiat în Moldova, cu războiul. Tata era lăcătuș mecanic la calea ferată și am plecat cu el, deoarece fusese repartizat la un tren sanitar. Am mers și eu cu trenul ăsta care aducea răniți de la Pădureni (4 kilometri de Mărășești) pînă la Nicolina. Dacă e s-o spun p-a dreaptă, ăsta a fost primul meu sport... un fel de ajutor la toate în trenul cu răniți la care lucra tata.*

— După război...

— *Imediat după război, la 15 ianuarie 1919, a murit tata. Dar să știți că am rămas pe capul mamei doar cinci luni. La 13 ani și jumătate am devenit ucenic la „Monitorul Oficial", cea mai mare tipografie pe vremea aceea. Și am început să trag, că nu puteai urca altfel. Am fost zețar patru ani, muncă grea, cu examene de trecere de la un an la altul... Am și fost ținut în loc două luni... Nu mi s-a dat voie să*

Ioan CHIRILĂ

(Continuare în pag. 2-3)

În vederea meciurilor de fotbal cu Ungaria

ASTĂZI SE REUNESC LOTURILE REPREZENTATIVE „A" ȘI DE TINERET

Astăzi, la prînz, se reunesc în Capitală loturile reprezentative de fotbal „A" și de tineret ale țării noastre în vederea meciurilor cu selecționatele similare ale Ungariei.

Întîlnirea primelor reprezentative ale Ungariei și României, din cadrul preliminariilor C.M. va avea loc la 13 mai, la Budapesta, iar cea dintre selecționatele de tineret, din campionatul european, o zi mai devreme, la 12 mai, la Bekescsaba. Iată componența celor două loturi.

LOTUL A: Iordache, Cristian — portari; **Negrilă, M. Zamfir, Ștefănescu, Dinu, Sameș, Al. Nicolae, Munteanu II, Ungureanu** — fundași; **Beldeanu, Iordănescu, Țicleanu, Balaci, Stoica** — mijlocași; **Crișan, Țălnar, Cămătaru, M. Răducanu, M. Sandu** — înaintași.

LOTUL DE TINERET: Alexa, Nițu — portari; **Fl. Pop, C. Solomon, Iovan, Rednic, Matei, Bumbescu** — fundași; **L. Moldovan, Suciu, Klein** — mijlocași; **Șoiman, Cimpeanu II, Geolgău, Gabor, D. Zamfir, Terheș și Fișic** — înaintași.

★

Tot în cursul zilei de astăzi sînt convocați la București componenții lotului de juniori care se pregătesc pentru turneul final al C.M. din Australia. Aceștia sînt: **Lovaș și Iager** — portari; **Viscreanu, Tătăran, Cartianu, Andone, Marinescu, Colesniuc, Cabai, Niță, Comșa, Minea, Balaur, Iliescu, C. Ilie, Eftimie, Iagăru, Păuna, Bolba și Ciordaș** — jucători de cimp.

La campionatele europene de la Madrid

CRISTINA GRIGORAȘ ȘI RODICA DUNCA AU ONORAT PRESTIGIUL ȘCOLII ROMÂNEȘTI DE GIMNASTICĂ

● Campioană continentală la debut — o performanță demnă de o mare sportivă ● Un „bronz" (la bîrnă) care putea avea o mai mare strălucire

MADRID, 4 (prin telefon). Succedînd la mai puțin de un an Jocurilor Olimpice de la Moscova, cea de a 13-a ediție a Campionatelor europene feminine de gimnastică, desfășurate sîmbătă și duminică în capitala Spaniei, poate fi socotită — fără a greși — o competiție „de tranziție". Aceasta pentru că, pe de o parte, anul 1981 marchează intrarea în noul ciclu de pregătire olimpică în vederea întrecerilor de la Los Angeles 1984, iar pe de alta, deoarece, tot în acest an, pentru cele mai bune gimnaste ale continentului urmează un important examen — Campionatele mondiale, din noiembrie, de la Moscova. În fața sportivelor participante la competiția de la Madrid s-a pus astfel, în perioada premergătoare acestui început de mai, problema pregătirii la un nivel ridicat a unor noi exerciții liber alese, însușirea noului program de exerciții impuse cu care se va concura în toamnă, după cum este mai mult ca sigur că nu puține dintre sportivele care au evoluat la Palacio de Deportes s-au gîndit de pe acum și la Jocurile Olimpice din 1984.

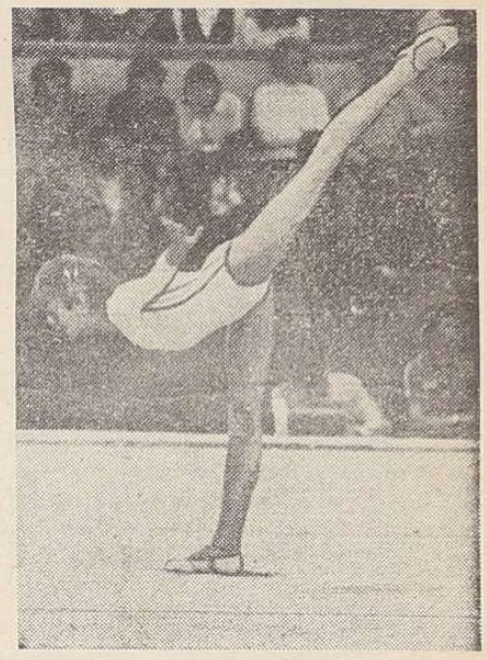

Evoluțiile Cristinei Grigoraș *s-au numărat printre cele mai reușite momente ale competiției de la Madrid*

Acestea ar putea fi cîteva din cauzele care au făcut ca un număr mai redus de țări (comparativ cu edițiile din ultimul deceniu) să onoreze aceste campionate europene și probabil prin aceeași prismă trebuie privite multele greșeli comise de participante în execuții, nu întotdeauna din elemente de mare dificultate. Și o altă constatare de ordin general: această ediție a competiției continentale a lansat prea puține gimnaste noi în arena internațională, federațiile naționale preferînd să meargă încă pe „formule cunoscute". Cu o singură excepție, poate, cea a gimnastelor sovietice, prezente aici într-o alcătuire inedită. Nici **Natalia Ilienko**, nici **Alla Misnik** și nici **Olga Bicerova** nu sînt cunoscute pe plan mondial, ele primind abia aici botezul marilor examene. Poate că e o tactică a antrenorilor sovietici de a pregăti viitoarele componente ale echipei care va evolua în toamnă la „mondiale". Oricum, lumea gimnasticii a fost surprinsă de absența unor valori autentice, ca **Natalia Sapoșnikova, Elena Davidova, Stela Zaharova, Elena Naimușina** — campioane olimpice. În orice caz, este pentru prima oară din 1967, de la Amsterdam, cînd gimnastele sovietice nu cîștigă nici un titlu de campioană europeană.

În aceste condiții, favorita numărul 1 a competiției, multiplu campioană a R. D. Germane, **Maxi Gnauk**, a avut ca principale adversare în disputa pentru medaliile de aur, pe gimnastele românce **Cristina Grigoraș, Rodica Dunca și Emilia Eberle**, mai ales ultimele fiind indicate înainte de start ca posibile campioane ale Europei. Cum Emilia nu s-a aflat alci, din păcate, în forma sportivă care a consacrat-o pe

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. 2-3)

ATLETISMUL NOSTRU și problemele sale

SPORT PRIORITAR, DAR — PÎNĂ ACUM — MAI MULT ÎN TEORIE...

Atletismul a făcut nu o dată obiectul unor dezbateri în coloanele ziarului nostru, ale altor publicații, deoarece dezvoltarea și rezultatele sale n-au ținut pasul cu cerințele legitime, din ce în ce mai mari, care i s-au pus în față.

Atletismul este sport de bază în sistemul nostru de educație fizică, este un sport foarte accesibil, poate chiar cel mai accesibil dintre toate, pentru că, în faza primară, el nu pretinde nici un fel de instalații (crosul și marșul, adică a.b.c.-ul acestui sport pot fi practicate oriunde !), pentru că se adresează unor mase largi de oameni de toate vîrstele, dar în special celor tineri, pentru că ajută în mod direct la întărirea sănătății generale.

Atletismul este sportul numărul 1 la Jocurile Olimpice, la Universiadă, la toate marile competiții polisportive ale lumii.

Recunoscîndu-i-se importanța și utilitatea, aproape că n-a existat document oficial al mișcării noastre sportive care să nu-i fi subliniat rolul, care să nu-i fi formulat cerințe generale și speciale care, în ultimii ani, au condus la situația, într-un fel privilegiată, de sport prioritar. Cum am arătat însă, și cum se știe, dezvoltarea atletismului nostru nu ține — deocamdată — pas cu cerințele...

După o iarnă lungă, cu concursuri de sală, care nu au adus prea multe elemente noi, după un pasager sezon de cros, cu doar cîteva starturi, ce e drept, însă cu unele aspecte interesante, iată-ne acum în preajma inaugurării oficiale a sezonului de concursuri în aer liber, un sezon încărcat de responsabilități pentru atletismul nostru. Este vorba de primul dintre cele patru sezoane ale noului ciclu olimpic, perioadă în care atletismul va trebui să facă pași însemnați înainte, pentru a redeveni competitiv deoarece în ultimii 8—10 ani, în ansamblul său, dar și la nivelul virfurilor, **atletismul nu numai că a bătut pasul pe loc, dar, în unele situații, a dat chiar înapoi,** cedînd prea ușor unele poziții fruntașe în ierarhia internațională, cucerite cîndva cu multă trudă!

Observatorului înarmat cu sumedenia de tot felul de cifre pe care atletismul i le pune la dispoziție, nu-i este greu să constate că deși acestui sport i-a fost creat, din punct de vedere legal, **cadrul corespunzător de amplă dezvoltare,** de creștere a valorii performanțelor, la toate nivelele, ale practicanților săi, acestea au înregistrat creșteri mici, prea puțin semnificative! Se știe prea bine că în ultimele două cicluri olimpice, adică imediat după încheierea J.O. de la München, în ansamblul planului de dezvoltare a activității sportive din țara noastră, a pregătirilor pentru Olimpiada de la Montreal, atletismului i-a fost stabilită o poziție fruntașă, de sport prioritar, obligatoriu în toate județele țării. Aceasta înseamnă, desigur, cadrul cel mai propice pentru impulsionarea activității, pentru diversificarea ei, pentru organizarea temeinică a amplului sistem competițional propriu atletismului, pentru întărirea organizatorică a unităților atletice, ființînd în toate județele, în toate marile localități, pentru strîngerea rîndurilor oamenilor atletismului, în primul rînd ale antrenorilor, profesorilor de educație fizică și ale arbitrilor, căci, din fericire, acest sport dispune, în raport de alte discipline, de **un mare număr de asemenea specialiști** etc. etc.

Chestiunea dezvoltării prioritare a atletismului a revenit,

Romeo VILARA

(Continuare în pag. 2-3)